

“Disculpar a tothom”

Només seràs bo, si saps veure les coses bones i les virtuts dels altres. - Per això, quan hakis de corregir, fes-ho amb caritat, en el moment oportú, sense humiliar..., i amb ànim d'aprendre i de millorar tu mateix en allò que corregeixes. (Forja, 455)

29 d'agost

Una de les seves primeres manifestacions es concreta en iniciar l'ànima en els camins de la humilitat. Quan sincerament ens considerem

no res; quan entenem que, sense l'ajut diví, la més feble i flaca de les criatures fóra millor que nosaltres; quan ens veiem capaços de tots els errors i de tots els horrors; quan sabem que som uns pecadors encara que breguem amb delit per apartar-nos de tantes infidelitats, com podríem pensar malament dels altres?, com es podrà alimentar en el cor el fanatisme, la intolerància, l'orgull?

La humilitat ens mena a aquesta forma de tractar el proïsme, que és la millor: la de comprendre tothom, conviure amb tothom, disculpar tothom; no crear divisions ni barreres; comportar-se —sempre! com instruments d'unitat. No és en debades que existeix en el fons de l'home una aspiració forta envers la pau, envers la unió amb els consemblants, envers el respecte mutu dels drets de la persona, de manera que aquest mirament es

transformi en fraternitat. Reflecteix una empremta d'allò que és més valuós de la nostra condició humana: si tots som fills de Déu, la fraternitat ni es redueix a un tòpic, ni resulta un ideal il·lusori: ressalta com una meta difícil, però real.

(...) En l'oració la supèrbia, amb l'ajuda de la gràcia, pot transformar-se en humilitat. I brolla en l'ànima la veritable alegria, fins i tot quan encara sentim el fang a les ales, el llot de la pobra misèria, que s'està eixugant. Després, amb la mortificació, aquest fang caurà i podrem volar molt enlaire, per tal com el vent de la misericòrdia de Déu ens serà favorable. (Amics de Déu, nn. 233-249)

opusdei.org/ca/dailytext/disculpar-a-
tothom/ (15/03/2026)